

РЕШЕНИЕ

№ 646

гр. Пещера, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, I ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанаска Ст. Павлова-Стоименова

при участието на секретаря Севделина М. Пенчева
като разгледа докладваното от Атанаска Ст. Павлова-Стоименова
Гражданско дело № 20225240101065 по описа за 2022 година

Подадена е искова молба от Ф. М. А. ЕГН*****, от гр. ***, чрез адвокат И. К.-АК гр. Пазарджик ул."Шейново"№12, против Р. А. роден на 20.04.1990 г.- гражданин на Република Турция, с постоянен адрес в ***.

Твърди ищцата, че сключили брак с ответника на 16.06.2016 г. първи поред и за двамата.

От брака си имат едно дете: И-С. Р. А., ЕГН *****. След сключването на гражданския си брак заживели на посочения в исковата молба адрес.

Налагало се да пътуват до Анталия, Република Турция, където е родното място на ответника, престоявали там известно време и се връщали обратно в град Пещера. Докато живеели в България, ответникът не работел.

Решили да заминат за Англия през 2019 г. Започнали работа там. Всичко вървяло нормално до месец май 2021 г., когато ответникът рязко променил отношението си към нея. Закъснявал от работа, скришом говорел по телефона, държал се враждебно, крещял, когато му задавала въпрос за поведението му, избухвал и я обиждал. Оказало се, че ответникът е имал извънбрачна връзка с една жена от арабски произход, за която ѝ било казано от сестрата на ответника, която я видяла, че идва в квартирата им, когато си била в България за няколко дни.

Имали редица спорове и разправии по този повод. След всичко случило се прибрала в България на 22.12.2021 г. и му заявила че не иска да живее с него. Ответникът направил опит да я разубеди и отново се върнала в Англия

в опит да си оправят отношенията си. Но след като престояла известно време там, разбрала че това е невъзможно

От 03.02.2022 г. ответникът не живее с нея и детето и от тогава е окончателната им фактическа раздяла, като до 04.07.2022 г.-датата на която се прибрала окончателно в България, ответникът е идвал периодично само , за да види детето за около половин час, без да има каквито и да е контакти с мен. И до настоящия момент, ответникът не се е интересувал с какви средства издържа детето, с какво го изхранвам, дори не ме е попитал как живеем.

В град Пещера живее в дома на родителите си, който е двуетажна жилищна сграда, в която живее с детето, родителите й, брат й, който е на 18 години[1]ученик и баба й.

Ето защо моли да се прекрати брака между -страните, като дълбоко и непоправимо разстроен, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има ответникът, да се предостави родителските права за упражняване върху малолетното дете: И-С. Р. А., ЕГН *****, в момента на 5 години, на майката, да се определи режим на лични контакти на бащата с детето както следва:Всяка първа и трета събота от месеца, начинаей от 9,00ч. до 16.00 часа, в присъствие на майката.; да се осъди ответникът да заплаща издръжка за детето чрез майката и законен представител в размер на 400 лева ,считано от датата на завеждане на исковата молба, до настъпване на обстоятелства за нейното изменение или прекратяване.; да се предостави ползването на семейното жилище в *** на ищцата и детето.; да се определи местоживееене на детето на адреса на майката, да възстанови предбрачното си фамилно име.

Прави доказателствени искания и претендира разноски.

В срока за отговор е постъпил такъв от ответника, чрез процесуалния си представител адв. В. Л.. Не оспорва иска , но твърди че следва да се докаже вината на ответника. Прави доказателствени искания

В съдебно заседание ищцата, чрез пълномощника си, поддържа предявения брачен иск. Подробни съображения по съществото на спора са развити в хода на устните състезания.

В съдебно заседание ответникът, чрез особения представител, поддържа писмения отговор. Подробни съображения по съществото на спора са развити в хода на устните състезания.

Пещерският районен съд, след като се запозна с твърденията, изложени в исковата молба, доводите на страните, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, при спазване разпоредбата на чл. 235 от ГПК по вътрешно убеждение прие за установено следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от представените в тази връзка

писмени доказателства-удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на Акт за граждански брак № 0051 от 16.06.2016 г., съставен от община Пещера, че ищцата и ответника са сключили граждански брак на 16.06.2016г.

Не е спорно и че от брака си имат родено едно дете – И-С. Р. А., родена на 18.1.02017г. с ЕГН *****.

За изясняване на делото от фактическа страна ищцата ангажира гласни доказателствени средства.

От разпита на свидетелката М.К., приятелка на ищцата, се установи, че проблемите между съпрузите възникнали след като заминали за Англия. Ищцата ѝ споделяла за физически и психически тормоз от страна на съпруга ѝ. Твърди че това ставало пред очите на детето. Твърди че когато се върнала в България била много уплашена. В момента е по –спокойна, детето ходи на градина, цялото семейство на Ф. ѝ помага.

Свидетелят Б.Ю. , брат на ищцата, твърди че ищцата му споделяла за физическо и психическо насилие упражнявано върху нея от съпруга ѝ и ответник по делото. Когато се върнала в България имала рани и белези. Твърди че същият имал извънбрачна връзка с друга жена. Откакто са се върнали в България ответникът не е търсил детето, нито е изпращал издръжка на същото. Единствено преди месец за рождения му ден изпратил 600 паунда по банков път и се видели за няколко часа.

Обяснения даде и ищцата Ф. А., която депозира данни , че ответникът я е биел, не са се разбирали, имал извънбрачна връзка. Докато живеели заедно в Англия не полагал грижи аз детето. Твърди че след пореден скандал, му било наложено ограничение да не ги приближава Откакто се върнали в България рядко се чува с детето по телефона.

Приет е по делото социален доклад , от който е видно, че майката разполага с нужния капацитет, както и че на детето е осигурено всичко необходимо за неговото нормално нравствено, социално и физическо развитие.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Районният съд е сезиран с брачен иск за развод по реда на чл. 318, предл. първо от ГПК във вр. с чл. 49, ал. 3 във вр. ал. 1 от СК, съединен с небрачни искове по чл. 53 от СК, чл. 56 от СК и чл. 59 от СК.

По отношение на брачния иск- съдът намира същия за основателен по следните съображения:

Законът допуска прекратяването на брака при хипотезата на чл. 49, ал. 1 от СК в случаите, когато бракът е "дълбоко" и "непоправимо" разстроен. Безспорно се установи след анализ на доказателствената съвкупност, че

бракът между ищцата и ответника съществува формално. Между съпрузите не съществуват типичните за една пълноценна брачна връзка отношения, изградени на основата на взаимно уважение, разбирателство, привързаност. Между тях е настъпило отчуждение. Прекъснати са пълноценните им духовни и физически контакти. Ето защо съдът счита, че е налице обективното състояние на дълбоко разстройство на брака, което състояние съдът квалифицира и като непоправимо, тъй като от обсъдената по-горе доказателствена съвкупност не се извежда и най- бегла индиция за евентуална корекция на поведението на всеки един от съпрузите в посока на хармонизиране на брачните им отношения. Бракът между страните е лишен от предписаното от закона и добрите нрави съдържание. Такава брачна връзка е безполезна за страните и е лишена от социалната си функция. Бракът придава правно значение на една житейски обусловена връзка, наситена със съдържанието, което разпоредбите на [чл. 14](#) и [чл. 17 от СК](#) разписват, а именно – взаимно уважение, общи грижи за семейството и разбирателство. Липсата на тези компоненти води до разрушаване на брачната връзка. Анализът на доказателствените материали обуславя категоричния извод, че в брака на ищцата и ответника е налице дефицит на всички тези, посочени по-горе компоненти. При това положение съдът счита, че е неоправдано запазването на брака на страните и съществуването му не е в интерес на съпрузите поради, което и на основание [чл. 49, ал. 1 от СК](#) следва да бъде прекратен с развод.

Съгласно разпоредбата на [чл. 49, ал. 3 от СК](#) законът задължава съда да даде оценка на поведението на съпрузите, довело до лишаване на брачния съюз от придаденото му съдържание, ако това е поискано от някой от съпрузите. Ищцата с исковата молба е отправила искане до съда за произнасяне по въпроса за вината, което искане е поддържано и в хода на устните състезания.

С оглед конкретните данни по настоящото дело съдът намира, че дълбокото и непоправимо разстройство на брака се дължи на поведението на ответника. От кредитираните с доверие показания на свидетелите на ищцовата страна, които възпроизведоха свои непосредствени възприятия от брачния живот на страните по един убедителен и наситен с конкретика начини, които не бяха разколебани в хода на съдебното дирене, се установи, че поведението на ответника е разрез с повелята на [чл. 17 от СК](#). Установи се, че по време на брака ответникът е засегнал физическия интегритет на съпругата си, което я е принудило да го напусне, упражнявал е над нея емоционално и физическо насилие. Още повече и че една от причините за това поведение на ответника е извънбрачната му връзка с друга жена. Това поведение се квалифицира като изключително тежко брачно провинение, което е абсолютно неприемливо от гледна точка на семейните ценности и морала. Такова поведение е крайно укоримо и същото е в дълбок разрыв с общоприетите морални категории и норми, на които следва да съответства всяка една брачна връзка, а именно- да е скрепена със съпругеска

всеотдайност и зачитане на достойнството на другия съпруг. На плоскостта на семейните отношения ответникът е сериозно компрометиран- посочените по-горе поведенчески прояви се квалифицират като брачни провинения, които представляват пълно отрицание на нормалното състояние на брачния съюз. По делото не се установи брачно провинение от страна на ищцата. Ето защо съдът намира, че единствено ответникът се е отклонил от установените нравствено –етични норми на поведение, от принципите на морала и е дискредитирал брака с ищцата. Съдът приема, че поведението на ответника е станало причина за възникналото състояние на липса на дължимо съдържание на брачната връзка, без възможност за преодоляване и без възможност за възстановяване на брачната общност.

Вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има ответника.

По отношение на небрачния иск по [чл. 56 от СК](#).

Спор за ползване на семейното жилище няма. В хода на устните състезания ищцата е заявила, че желание да ѝ бъде предоставено ползването на семейното жилище, находящо се в град Пещера, ул. "Спас Зафиров" №9А, тъй като е собственост на родителите ѝ.

По отношение на небрачния иск по [чл. 53 от СК](#)- фамилното име след развода:

Съгласно редакцията на [чл. 53 от СК](#) – по правило ако съпругът, който е приел новата брачна фамИ., не заяви желание за възстановяване на предбрачното си фамилно име, си запазва брачната фамИ.. В брачния процес ищцата е отправила изрично искане след прекратяване на брака да продължи да носи предбрачното си фамилно име Ю..

По отношение на родителските права :

Настоящия състав намира, че от събраните по делото доказателства , а именно

свидетелските показания, приетите писмени доказателства , налагат извода че родителските права следва да бъдат предоставени на майката Ф. А. / след развода Ю./ . Същата притежава необходимия родителски капацитет, за да ги упражнява, наред с това има разширен роднински кръг който да ѝ помага. Не на последно място не е за пренебрегване и обстоятелството, че детето е малолетно на 6 години, което предполага повече майчински грижи специфични за възрастта му. Ето защо родителските права следва да бъдат предоставени на майката. По отношение на личните контакти с бащата, то същите следва да бъдат съответни на поисканите предвид , че детето не контактува често с баща си , предвид възрастта му , то същите следва да бъдат всяка първа и трета събота от месеца от 09,00 до 16,00 часа на съботния ден в присъствието на майката.

По отношение на издръжката , то ищцата не обоснова размерът от 400 лева. линията на бедност в страната за 2023 година според данни на МТСП е 504 лева, съгласно в чл. 142, ал. 2 от СК минимален размер за издръжката на

дете /МРЗ от 01.01.2023г. е 780,00 лева, т.е. минималният размер на издръжката за детето е 195,00 лева.Предвид възрастта на детето/ 6 години/ , липсата на данни за специфични нужди на същото, неустановен доход който получава ответника и възможността да дава издръжка в посочения размер, няма данни за други лица , за които да се грижи, в трудоспособна възраст е, намира че за издръжка на детето Икбал – Су са необходими около 450,00-500,00 лева като бащата следва да бъде задължен да заплаща издръжка в размер на 250,00 лева месечно, като останалата част следва да поеме майката ведно с грижите по отглеждането на детето. Искът следва да с отхвърли за разликата до 400,00 лева.

По разносните съдът намира следното:

Съгласно чл. 329, ал. 1 от ГПК съдебните разноси по брачните дела се възлагат на виновния съпруг.

Разносните следва да се възложат на ответника като същият следва да бъде осъден да заплати на ищцата разноси в съответствие с уважената част от исковете в размер на 1987,58 лв., а по сметка на РС Пещера за присъдената издръжка в размер на 360,00 лева и 8,13 лева разноси по делото.

Воден от горното Пещерският районен съд

РЕШИ:

ДОПУСКА РАЗВОД между Ф. М. А. ЕГН ***** и Р. А. роден на 20.04.1990 г., сключили граждански брак , обективирани в Акт за граждански брак № 0051 от 16.06.2016 г., съставен в община Пещера, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака.

ОБЯВЯВА, че вина за разстройството на брака има съпругът Р. А..

ОТНОСНО ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ: След прекратяване на брака ползването на семейното жилище, находящо се в ***, се предоставя на Ф. М. А. ЕГН *****/ след развода Ю. / .

ОТНОСНО ФАМИЛНОТО ИМЕ НА СЪПРУГАТА : След прекратяване на брака съпругата Ф. М. А. ЕГН ***** ще носи предбрачното си фамилно име Ю. .

РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА по отношение на малолетното дете И-С. Р. А., родена на 18.10.2017г. с ЕГН *****, се предоставят на майката Ф. М. А. /след развода – Ю. / ЕГН *****, с адрес: от гр. *** при която детето ще живее, като бащата Р. А., роден на 20.04.1990 г., ще има право да взема и вижда детето всяка първа и трета събота от месеца от 09:00 часа до 16:00 часа на съботния ден, в присъствие на майката.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на малолетното дете И-С. Р. А., родена на 18.10.2017г. с ЕГН *****, по адреса на майката Ф. М. А. /след развода – Ю. / ЕГН *****, с адрес: от гр. ***.

ЗАДЪЛЖАВА бащата Р. А. роден на 20.04.1990 г.- гражданин на Република Турция, с постоянно пребиваване в Р България и постоянен адрес в ***, да заплаща на малолетното дете И-С. Р. А., родена на 18.10.2017г. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Ф. М. А. /след развода – Ю. / ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 250,00 лв. /двеста и петдесет лева/ считано от образуване на делото – 26.09.2022 г., като отхвърля иска до претендирания размер от 400,00 лева.

ОСЪЖДА Р. А. роден на 20.04.1990 г.- гражданин на Република Турция, с постоянно пребиваване в Р България и постоянен адрес в ***, да заплати в полза на РС-Пещера държавна такса за присъдената издръжка в размер на 360,00 лева и 8,13 лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Р. А. роден на 20.04.1990 г.- гражданин на Република Турция, с постоянно пребиваване в Р България и постоянен адрес в ***, да заплати на Ф. М. А. /след развода – Ю. / ЕГН *****, с адрес: от гр. ***, сумата от 1987,58 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____